

Bruxelles, den 1. juli 2021
(OR. en)

**Interinstitutionel sag:
2021/0171(COD)**

**10382/21
ADD 3**

**CONSOM 148
MI 521
COMPET 527
EF 232
ECOFIN 680
DIGIT 84
CODEC 1021
CYBER 198**

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	1. juli 2021
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	SWD(2021) 171 final
Vedr.:	ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN Ledsagedokument til Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om forbrugerkredit

Hermed følger til delegationerne dokument SWD(2021) 171 final.

Bilag: SWD(2021) 171 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.6.2021
SWD(2021) 171 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

**Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
om forbrugerkredit**

{COM(2021) 347 final} - {SEC(2021) 281 final} - {SWD(2021) 170 final}

Resumé
Konsekvensanalyse af revisionen af forbrugerkreditdirektivet (2008/48/EF)
A. Behov for handling
Hvad er problemstillingen, og hvorfor udgør det et problem på EU-plan?
I lyset af den markedsmæssige, teknologiske og adfærdsmæssige udvikling siden direktivets vedtagelse udsættes forbrugere, der optager lån, for skade, som kunne være undgået. Op mod 46 mio. mennesker skønnes at være berørt af forskellige problemer i forbindelse med centrale bestemmelser i direktivet. Desuden står virksomhederne over for byrder og omkostninger som følge af uklare forpligtelser, hvilket mindsker konkurrenceevnen på EU's indre marked for forbrugerkredit, hvilket bekræftes af evalueringen af direktivet , der blev offentliggjort i 2020 (SWD(2020) 254 final), hvorved der skabes vanskeligheder for forbrugerne og for virksomhederne med at yde grænseoverskridende kredit. Problemerne forværres af fremkomsten af nye risikable produkter og nye aktører, som ikke er (klart) reguleret. Kombineret med begrænset forbrugerbevidsthed fører situationen til en praksis, der udnytter forbrugernes situation og adfærdsmønstre, til kreditter, som ydes uden en grundig vurdering af forbrugernes kreditværdighed, til forbrugere, der let bliver overgældssatte på grund af individuelle omstændigheder eller systemiske økonomiske forstyrrelser. Hvis der ikke gribes ind, vil de vigtigste underliggende drivkræfter , dvs. digitalisering, udviklingen i forbrugernes adfærd, manglende klarhed i visse bestemmelser i direktivet, utilstrækkelige lighedshensyn og utilstrækkelig harmonisering mellem medlemsstaterne, der fører til mangelfuld konkurrence, fortsat ikke blive behandlet ordentligt . De identificerede problemer vil derfor fortsat påvirke interessenterne, sandsynligvis endda i stigende omfang, i betragtning af de markedstendenser, der drives af den fremadskridende digitalisering.
Hvad bør opnås?
De generelle mål med revisionen af direktivet er at mindske skader og risici for forbrugerne i forbindelse med optagelse af lån på et marked i forandring og at lette grænseoverskridende ydelse af forbrugerkredit og det indre markeds konkurrenceevne. Dette er i overensstemmelse med direktivets oprindelige mål .
Hvad er merværdien ved at handle på EU-plan (nærhedsprincippet)?
I lyset af udviklingen siden direktivets vedtagelse, navnlig medlemsstaternes forskellige tilgange, kan en forbedring af de nuværende reguleringsmæssige rammer kun opnås gennem tiltag på EU-plan. En indsats på EU-plan ville sikre et konsekvent højt forbrugerbeskyttelsesniveau og en klarere og mere harmoniseret retlig ramme for virksomheder og dermed mindske hindringerne for at tilbyde kredit i andre medlemsstater (gennem direkte grænseoverskridende levering eller etablering af datterselskaber). Med digitaliseringen og nye digitale aktørers potentielle indtræden på kreditmarkedet forventes den grænseoverskridende kreditgivning at stige , og derfor vil fælles EU-regler, der er tilpasset den digitale tidsalder, være både mere nødvendige og mere effektive for at nå EU's politiske mål.
B. Løsninger
Hvilke løsninger er der overvejet for at nå målene? Foretrækkes en bestemt løsning frem for andre? Hvis ikke, hvorfor?
De muligheder, der vurderes med henblik på at nå målene, er: et scenario med uændret politik (løsningsmodel 0 — referencescenarie), ikke-reguleringsmæssig indgriben (løsningsmodel 1), En målrettet

ændring af direktivet, der kun fokuserer på at øge klarheden og effektiviteten af de nuværende bestemmelser (løsningsmodel 2), og en omfattende ændring af direktivet for at medtage nye bestemmelser i overensstemmelse med gældende EU-ret (løsningsmodel 3a) eller for at medtage nye bestemmelser, der går videre end gældende EU-ret (løsningsmodel 3b). På grundlag af den gennemførte vurdering ville den foretrukne løsningsmodel være løsningsmodel 3a suppleret med visse omkostningseffektive foranstaltninger fra andre løsningsmodeller.
Hvad er de forskellige interessenters synspunkter? Hvem støtter hvilken løsning?
Forbrugerorganisationer går ind for en omfattende revision af direktivet (løsningsmodel 3a og 3b). De nationale myndigheder støtter generelt en lovgivningsmæssig ændring (løsningsmodel 2, 3a og 3b), og en række medlemsstater går ind for en omfattende lovgivningsmæssig ændring for at løse alle de identificerede problemer (løsningsmodel 3a eller 3b). De fleste industrielle aktører går ind for ikke-reguleringsmæssig indgriben (løsningsmodel 1) eller målrettede ændringer af direktivet (løsningsmodel 2) for at tilpasse det til udviklingen inden for digitalisering.
C. Den foretrukne løsnings virkninger
Hvilke fordele er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes — ellers fordelene ved de vigtigste af de mulige løsninger)?
Den foretrukne løsningsmodel vil være meget effektiv med hensyn til at opfylde initiativets mål, sikre en høj grad af sammenhæng med EU-lovgivningen og være effektiv med hensyn til de økonomiske og sociale virkninger, der vurderes. Den forventes at have en positiv indvirkning på forbrugerbeskyttelse og mindske af skader, på tillid og på inklusion. Den foretrukne løsningsmodel vil sandsynligvis styrke de lige konkurrencevilkår i og på tværs af medlemsstaterne takket være reduktionen af fragmenteringen af den nuværende retlige ramme. De kvantificerede foranstaltninger inden for rammerne af den foretrukne løsningsmodel ville medføre en reduktion i skaderne for forbrugerne på ca. 2 mia. EUR i perioden 2021-2030 plus de fordele, der følger af foranstaltninger vedrørende gældsrådgivning og lofter over ÅOP/renter, som anses for at være til stor gavn for forbrugerne og samfundet. De vil også medføre en reduktion af byrderne for virksomhederne på grund af øget juridisk klarhed, forenkling af oplysningskravene til reklamer på radiokanaler (14 mio. EUR) og tilpasning af informationskravene til digital anvendelse.
Hvilke omkostninger er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes — ellers omkostningerne ved de vigtigste af de mulige løsninger)?
Kreditudbydere vil bære de fleste af gennemførelsesomkostningerne ved det nye direktiv, og nogle foranstaltninger (f.eks. lofter) ville være dyrere for udbydere, der i øjeblikket tilbyder produkter, som ikke er omfattet af direktivet. Omkostningerne ved de kvantificerede foranstaltninger for bankerne anslås til mellem 1,4 mia. EUR og 1,5 mia. EUR. Selv om det ikke er muligt at fastslå nøjagtigt, forventes det, at omkostningerne vil blive væltet over på forbrugerne.
Hvordan påvirker den foretrukne løsning SMV'er og konkurrenceevnen?
Det er ikke blevet konstateret, at de specifikke virkninger for SMV'er er væsentlige, og de er derfor ikke blevet vurderet særskilt. De foreslåede foranstaltninger ville have en større indvirkning på kreditudbydere, der i øjeblikket tilbyder uregulerede produkter. Nogle af dem kan endda forsvinde fra markedet uden tilpasning af deres nuværende forretningsmodeller, som ofte indebærer store risici for forbrugerne, og som

ikke længere ville være rentable efter de nye regler.
Vil den foretrukne løsning få væsentlige virkninger for de nationale budgetter og myndigheder?
De foreslåede lovændringer forventes at medføre beskedne omkostninger for EU og de nationale myndigheder (ca. 3 mio. EUR). Omkostningerne vil dog for det meste være engangsomkostninger, mens fordelene vil blive opretholdt over tid. Desuden bør den større juridiske klarhed lette håndhævelsen og i sidste ende have en positiv virkning. Levering af gældsrådgivning i alle medlemsstater vil kræve beløb på over 20 mio. EUR om året. Det skønnes dog, at hver euro, der bruges på gældsrådgivning, vil give mellem 1,4 og 5,3 EUR i tilsvarende fordele, hovedsagelig i form af undgåelse af de sociale omkostninger ved overdreven gældsætning.
Vil den foretrukne løsning få andre væsentlige virkninger?
Initiativet forventes at have en ubetydelig indvirkning på miljøvirkningerne (f.eks. miljørisici eller klimaændringer), og de blev derfor ikke vurderet. Initiativet forventes ikke at få andre væsentlige virkninger.
Proportionalitetsprincippet?
I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går de foreslåede foranstaltninger ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målene. Den foretrukne løsningsmodel ville medføre store omkostninger for udbyderne, men ville også udgøre en ambitiøs og fremtidssikret tilgang, der ville føre til endnu større fordele for forbrugerne og samfundet.
D. Opfølgning
Hvornår vil foranstaltningen blive taget op til fornyet overvejelse?
Kommissionen vil overvåge gennemførelsen af det reviderede direktiv, hvis det vedtages, efter at det er trådt i kraft. Et tilsagn om at evaluere virkningerne af den nye lovgivning vil indgå i udkastet til forslag. Kommissionen vil primært være ansvarlig for at overvåge direktivets virkninger på grundlag af data fra medlemsstaternes myndigheder og kreditudbydere, som så vidt muligt vil være baseret på eksisterende datakilder for at undgå yderligere byrder for de forskellige interessenter.